

אנא פאלקה בעעייך

האנס – או האנסים – עדיין חופשיים. כל הנשים בצפון תל-אביב חרדות – „העולם הזה” הלך בעיקבות 12 המיקרים שהיו עד כה

אני נרא פוחדת. שמעתי על כל מיקרי האונס שאירעו בשי-כונתנו. אני לא גרה לבד, אני גרה עם שותף לדירה, אבל כל זאת אני פוחדת. המיקרים היו כל-כך קרובים למקום שבו אני מתגוררת, ובהחלט הוא היה יכול להגיע גם אליי.”

ורדה וינטראוב (24), קיבוציניקית המתגוררת ברחוב סוקולוב בתל-אביב, למדת צילום, מודאגת מאוד מהמצב החדש שהשתרר במקום מגוריה. היא אינה מוכנה להצטלם. מחשש שהחשיפה תסכן אותה. „להגיד שלא מפחדים שקר וכזב, אני מפחדת!”

האיזור בצפון תל-אביב, שסביב הרחובות כול, אוסישקין, זנגוויל ודינגוף, הפך למוקד שאותו פוקדים ביום ובלילה בלשי מישטרת מחוז תל-אביב. אך לא רק הם. יש עוד מיקרי-אונס ונסיגות לאונס אירעו באיזור בחודשיים האחרונים, ואלה מיקרו את הזרקורים לרחובות השלווים הללו.

מפקד מחוז תל-אביב, ניצב דויד קראוס, שלשלחנו הגיעו הרים לתבהלה שאחזה בתושבי השכונה, הקים צוות חקירה מיוחד (צח"מ) לטיפול בעניין. הצוות שנבחר לנסות ולאתר את האנס המשתולל הורכב מחוקרי היחידה המרכזית בתל-אביב. כל מעשי האונס והנסיגות לאונס

אירעו בשעות-החשיכה, אך אין שעה מסוימת שבה ביצע האנס את זממו. החשיכה היא הסימן הראשון המצביע על שיטתו של האנס.

הסימן השני, והבולט ביותר: שטח הפעולה של האנס היה אחיד כ-11 מיקרים (מלבד במיקרה האונס האחרון, כמו דינגוף וארלו" שאירע בשכונת נווהאביבים). הרחוב

בוט שבהם הוא בחר לבצע את מעשיו הם צדדיים, ונמצאים כמה מטרים מרחובות ראשיים, כמו דינגוף וארלו" זורוב. הרחובות ברובם שקטים, והתאור

רה בהם מינימאלית. אלה רחובות צרים, וכשעת-החשיכה ניתן למצוא בהם כל-ירכב, החונים משני צידי הדרך.

עובדות אלה, כמו הבתים באיזור, כני שלוש או ארבע קומות, הבנויים בצפיפות גדולה, יצרו תנאים אידוי-אליים לאנס. הוא יכול למצוא מיסתור בקלות, אם מישוה יפתיע אותו בהיכנסו או בצאתו מדירה.

הבתים בסביבה הם ישנים, וברובם יש רירות בקומות-הקרקע, שברדך-כלל מושכרות לצעירות וצעירים. אופייני למצוא סביב כל בית גינה ושיחים, שגם הם מהווים מקור מיסתור והגנה.

בסיור שנערך השבוע ברחובות הללו, ניתן היה להבחין כי במרבית הבתים אין דלת ראשית, כך שהכניסה חופשית וקלה, ממש עד לדלת של כל דירה.

קטע מעצות של נאנסת

אחת מ-12 הנאנסות בצפון תל-אביב מס' רה את הערות הבאה על ההווייה הטראומטית שעברה עליה.

ההרגשה היא קשה. המחשבות שלי ותוונות כל העת למיקרה שקרה לי. חזרתי מהאוניברסיטה. אני חושבת שזה היה בסביבות השעה 11 בלילה. בחדר-המדורגות הבחנתי באדם שעומד בחושך. לא יכולתי להבחין מי האיש, חשבתי שזה מישוה מהשכנים. כשנכנסתי, הוא לפת את צווארי בידיו, ונדמה לי שהוא הצמיד לגבי סכין. או משהו חד אחר. הוא עשה לי סימן בידו שאפתח את הדלת. הוא לא הסכים שאני אדליק אור בדירה. רציתי לצעוק לעזרה, אבל הקול כאילו לא יצא לי. בחשיכה הבחנתי בגבר גבוה, בעל גוף אתלטי. הוא החזיק אותי בידו, וביחד איתי הוא חיפש את חדר-השינה. במשך כל הזמן הזה הוא לא דיבר איתי. בחדר-השינה הוא זרק אותי למיטה והפשיל את מיכנסיו. לא יכולתי לזוז. ראיתי מה עומד לקרות. ביקשתי ממנו שירחם עליי.

הבחור התעצבן וקרע מעליי את החולצה. הבנתי

ששום דבר לא יעזור לי. עצמתי את עיניי והיכיתי לראות מה יקרה. הבחור הפשיט אותי ואנס אותי. הוא סיים זאת במהירות. רכס את מיכנסיו והסתלק במהירות מהדירה. הוא יצא דרך הדלת המרכזית. התדהמה שאחזה בי המשיכה עוד דקות רבות. אני לא זוכרת כמה זמן שכבתי במיטה. אך לפתע, כשהבנתי מה קרה, התלבשתי והתקשרתי למיש-טרה. התורנית במקד שאלה אותי פרטים על המיקרה. אמרתי לה כל מה שזכרתי. והיא הבטיחה לי שחוקר יגיע למקום. בינתיים עליתי לשכנה בקומה השלישית וסיפרתי לה את הסיפור המוזעזע. היא ניסתה לנחם אותי. ביקשתי מהשכנה שתתקשר למישטרה ותודיע שאני נמצאת אצלה, וכך היא עשתה. חוקרת בלוויית קצין הגיעה לדירה. סיפרתי להם את כל מה שהיה זכור לי. ניסיתי לתאר להם את האנס. החוקרת ביקשה מהשכנה שלי, שאשאר ללון בביתה בלילה.

למחרת הגעתי למישטרה. ביקשו ממני לנסות לזהות את האנס באלבום-העבריינים. לא מצאתי אחד שדומה לו. כשתיארתי אותו, ניסה אחד החוקרים להרכיב קלסתרון.

מעצרי-סרק

האנס האלים הפועל בסביבה הזאת בוחר היטב את קורבנותיו. המתלוננות הן ברובן צעירות. המתגוררות בגפן או עם שותפות, בעיקר בקומות-הקרקע.

מכאן ברור, שהאנס עוקב קודם (המשך בעמוד 48)